

Ročník 1992

Sbírka zákonů

ČESKÉ A SLOVENSKÉ FEDERATIVNÍ REPUBLIKY

ČESKÉ REPUBLIKY / SLOVENSKÉ REPUBLIKY

Částka 78

Rozeslána dne 12. srpna 1992

Cena Kčs 4,50

O B S A H:

- 387. Vyhláška federálního ministerstva financí, ministerstva financí České republiky a ministerstva financí Slovenské republiky, kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 161/1976 Sb., kterou se provádí zákon o dani ze mzdy, ve znění pozdějších předpisů
 - 388. Vyhláška federálního ministerstva obrany o zřízení pobočky vyššího vojenského soudu v Olomouci
 - 389. Vyhláška federálního ministerstva obrany o jednacím řádu pro vojenské obvodové a vyšší vojenské soudy
 - 390. Vyhláška federálního ministerstva spojů o povolování amatérských vysílacích rádiových stanic
 - 391. Vyhláška federálního ministerstva zahraničního obchodu, kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 14/1988 Sb., kterou se vyhlašuje Řád Rozhodčího soudu Československé obchodní a průmyslové komory, ve znění vyhlášky č. 136/1990 Sb.
-

387

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva financí, ministerstva financí České republiky
a ministerstva financí Slovenské republiky

ze dne 11. června 1992,

kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 161/1976 Sb., kterou se provádí zákon o dani ze mzdy,
ve znění pozdějších předpisů

Federální ministerstvo financí, ministerstvo financí České republiky a ministerstvo financí Slovenské republiky stanoví podle § 22 odst. 3 č. 2, 3, 4, 10 a 12 zákona č. 76/1952 Sb., o dani ze mzdy, ve znění zákona č. 71/1957 Sb. a zákona č. 578/1991 Sb.:

Čl. I

Vyhláška federálního ministerstva financí, ministerstva financí České socialistické republiky a ministerstva financí Slovenské socialistické republiky č. 161/

/1976 Sb., kterou se provádí zákon o dani ze mzdy, ve znění vyhlášky č. 14/1982 Sb., vyhlášky č. 86/1984 Sb., vyhlášky č. 311/1990 Sb., vyhlášky č. 72/1991 Sb., zákona č. 578/1991 Sb. a vyhlášky č. 49/1992 Sb., se mění a doplňuje takto:

§ 3 odst. 3 písm. a) zní:

„a) cestovní náhrady poskytované podle příslušných předpisů³⁾ do výše, na kterou vzniká poplatníkovi nárok, jakož i kapesné při zahraničních pracovních cestách do výše 40 % nároku na stravné sta-

nového těmito předpisy a náhrady při přijetí zaměstnance, který je uchazečem o zaměstnání;“.

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Čl. III

Tato vyhláška pozbývá účinnosti dnem nabytí účinnosti zákona o daních z příjmů.

Ministr financí ČSFR:
Doc. Ing. **Klaus** CSc. v. r.

Ministr financí ČR
Ing. **Špaček** v. r.

Ministr financí SR:
Doc. Ing. **Dančo** CSc. v. r.

388

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva obrany

ze dne 22. června 1992

o zřízení pobočky vyššího vojenského soudu v Olomouci

Federální ministerstvo obrany stanoví podle § 33 odst. 4 a 5 zákona č. 335/1991 Sb., o soudech a soudcích:

§ 1

Pro vyšší vojenský soud v Olomouci¹⁾ se zřizuje pobočka se sídlem v Přerově.

§ 2

Vyšší vojenský soud v Olomouci – pobočka v Přerově rozhoduje o opravných prostředcích proti rozhodnutí vojenských obvodových soudů v Brně, Hradci Králové a Olomouci.

§ 3

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:
Dobrovský v. r.

³⁾ Zákon č. 119/1992 Sb., o cestovních náhradách.

¹⁾ § 1 písm. b) zákona č. 141/1992 Sb., o zřízení vojenských soudů, stanovení jejich sídel a obvodů.

389

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva obrany

ze dne 22. června 1992

o jednacím řádu pro vojenské obvodové a vyšší vojenské soudy

Federální ministerstvo obrany stanoví podle § 62 odst. 2 zákona č. 335/1991 Sb., o soudech a soudcích, podle § 391a odst. 1 a § 391 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů:

ČÁST PRVNÍ

ORGANIZACE PRÁCE
U VOJENSKÝCH SOUDŮ

§ 1

Základy organizace

(1) Vojenský obvodový soud se skládá z předsedy, popřípadě místopředsedy, dalších soudců a přísedících. Vojenský obvodový soud rozhoduje v senátech nebo samosoudcem.¹⁾ Vyšší vojenský soud se skládá z předsedy, místopředsedy, dalších soudců a přísedících. Vyšší vojenský soud rozhoduje v senátech.²⁾

(2) Základem vnitřního uspořádání vojenských soudů (dále jen „soud“) je jejich rozdělení na senáty. Administrativní a jiné kancelářské práce provádí soudní kancelář.

§ 2

Rozvrh práce

(1) Rozdělení prací u soudů je stanoveno na kalendářní rok rozvrhem práce, který schvaluje předseda soudu. V rozvrhu práce se uvede hodnost, jméno a příjmení předsedy a místopředsedy soudu, pracovní doba, doba styku s občany a přidělení jednacích dnů pro jednotlivé senáty. Stanoví se rozdělení trestních věcí do senátů. U vojenských obvodových soudů se též stanoví trestní věci a ostatní působnost soudců k vojenským útvarům a složkám ozbrojených sborů přidělených do senátů. Rozvrh práce obsahuje též rozdělení prací soudní kanceláře a na úseku statistiky.

(2) V případě dlouhodobé nepřítomnosti soudce nebo výrazných rozdílů v pracovním vytížení určí předseda soudu rozsah přesunu agendy do jiného senátu.

(3) V případě náhlé překážky bránící soudci provést jednotlivé úkony v řízení, může předseda soudu jimi pověřit jiného soudce.

(4) Opatření podle odstavců 2 a 3 provádí předseda soudu v souladu se stanoveným zastupováním v rozvrhu práce, pokud zajištění řádného chodu soudu nevyžaduje jiný postup. Stejně postupuje i v případě vyloučení soudce (§ 31 tr. ř.).

§ 3

Úkony mimo soudní budovu

(1) Má-li být některý úkon soudu vykonán mimo pracoviště soudu v budově státního orgánu nebo státního ústavu, zařízení, podniku nebo jiné právnické osoby, je nutno úkon předem dohodnout s jejich vedoucím.

(2) Ustanovení odstavce 1 se neužije, jde-li o provedení důkazu.

(3) Soudní úkony v budovách a místnostech osob, které požívají diplomatické výsady a imunity, mohou být provedeny jen v souladu s normami mezinárodního práva. O takových úkonech musí soud uvědomit správu vojenských soudů federálního ministerstva obrany, která zabezpečí prostřednictvím federálního ministerstva zahraničních věcí příslušná opatření k jejich provedení.

(4) Soudní úkony v budovách Federálního shromáždění, České národní rady, Slovenské národní rady a místech, kde jednají, se řídí zvláštními předpisy.³⁾

ČÁST DRUHÁ

ÚKOLY PRACOVNÍKŮ VOJENSKÝCH SOUDŮ

§ 4

Úkoly pracovníků obecně

(1) Předseda, popřípadě místopředseda vojenského soudu v souladu s rozvrhem práce vykonává soud-

¹⁾ § 21 odst. 1 a 2 zákona č. 335/1991 Sb., o soudech a soudcích.

²⁾ § 23 odst. 1 a 2 zákona č. 335/1991 Sb.

³⁾ Zákon č. 56/1991 Sb., o jednacím řádu Federálního shromáždění. Zákon ČNR č. 35/1989 Sb., o jednacím řádu České národní rady, ve znění pozdějších předpisů. Zákon SNR č. 44/1989 Sb., o jednacím řádu Slovenské národní rady, ve znění pozdějších předpisů.

nictví jako předseda senátu nebo samosoudce. Předseda soudu vykonává správu soudu a zajišťuje jeho řádný chod po stránce personální, organizační, hospodářské a finanční a plní další povinnosti vyplývající z jeho služebního poměru.⁴⁾

(2) Úkoly výkonu soudnictví u vojenských obvodových a vyšších vojenských soudů plní též soudci, přísedící, justiční čekatelé a pracovníci odborného aparátu soudu.

(3) Soudci, přísedící, justiční čekatelé a pracovníci odborného aparátu soudů jsou povinni zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech, o nichž se dozvěděli v souvislosti s výkonem soudnictví. Povinnost mlčenlivosti trvá i po skončení služebního nebo pracovního poměru.

(4) Povinnosti zachovávat mlčenlivost může soudce zprostit předseda soudu.⁵⁾ Povinnosti zachovávat mlčenlivost může pracovníka odborného aparátu zprostit předseda příslušného soudu.

§ 5

Jednoduché úkony konané justičními čekateli a pracovníky pověřenými řízením soudní kanceláře

(1) Předseda soudu může pověřit justičního čekatele a případně pracovníky pověřené řízením soudní kanceláře, aby vykonávali pod dozorem soudce tyto jednoduché úkony vyhrazené podle zákonů o soudním řízení předsedovi senátu (samosoudci):

- a) dožádání v jednoduchých věcech,
- b) doručování soudních písemností osobám ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody a sepisování protokolu o tomto úkonu,
- c) sepisování podání včetně návrhů a opravných prostředků v jednoduchých věcech,
- d) rozhodnutí o vrácení věci důležité pro trestní řízení po právní moci rozhodnutí ve věci samé,
- e) rozhodnutí o povinnosti odsouzeného hradit náklady trestního řízení stanovené paušální částkou a náklady spojené s výkonem vazby a o povinnosti odsouzeného nahradit odměnu a hotové výdaje uhrazené ustanovenému obhájci státem,
- f) opatření potřebná k výkonu trestu odnětí svobody,
- g) rozhodnutí o zápočtu vazby a trestu,
- h) opatření ve věcech výkonu trestu propadnutí majetku,
- i) výzva k zaplacení peněžitého trestu nebo pořád-

kové pokuty a opatření související s prováděním výkonu rozhodnutí o nich,

- j) opatření potřebná k výkonu jiných uložených trestů,
- k) opatření k výkonu ochranného léčení, ochranné výchovy a zabránění věci,
- l) zajišťování podkladů pro rozhodnutí o osvědčení při podmíněném odsouzení, podkladů v řízení o podmíněném propuštění, o podmíněném upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti a od výkonu zbytku trestu zákazu pobytu, podkladu pro rozhodnutí o změně způsobu výkonu trestu odnětí svobody a zahlazení odsouzení,
- m) vyrozměnění o podmíněném propuštění a o zahlazení odsouzení,
- n) podávání dalších dodatečných zpráv rejstříkům trestů,
- o) rozhodnutí o výši odměny ustanoveného obhájce a o znalečném a tlumočném,
- p) účast při návštěvách obviněných ve vazbě,
- q) kontrola korespondence obviněných.

(2) Justiční čekatelé a pracovníci pověřeni řízením soudní kanceláře mohou na základě pověření předsedy soudu provádět v trestním řízení podle pokynů předsedy senátu (samosoudce) i jiné úkony související s výkonem rozhodnutí.

(3) Předseda soudu může pověřit některé pracovníky pověřené řízením soudní kanceláře nebo justičního čekatele, jestliže to považuje pro snížení pracovního zatížení soudců bez újmy kvality a hospodárnosti prací za účelné, aby vyhotovovali statistické listy a prováděli v určeném rozsahu další práce v oboru statistiky.

(4) Stanovení výše svědečného v trestních věcech může předseda senátu (samosoudce) svěřit pracovníku pověřenému řízením soudní kanceláře s výjimkou rozhodnutí podle § 29.

(5) Předseda senátu (samosoudce), jemuž byla věc přikázána nebo jemuž podle rozvrhu práce náleží, dbá o to, aby právní úkony jež vykonává pracovník tím pověřený, byly správně a včas vyřizovány.

§ 6

Opravný prostředek proti rozhodnutí justičního čekatele nebo pracovníka pověřeného řízením soudní kanceláře

(1) Proti rozhodnutí vydanému justičním čekatelem nebo pracovníkem pověřeným řízením soudní

⁴⁾ § 22 a 24 zákona č. 335/1991 Sb.

⁵⁾ § 54 odst. 3 zákona č. 335/1991 Sb.

kanceláře ve věcech uvedených v § 5 odst. 1 lze podat opravný prostředek za stejných podmínek jako proti rozhodnutí předsedy senátu (samosoudce). Podaný opravný prostředek se předloží předsedovi senátu (samosoudci); jestliže předseda senátu tomuto nevyhoví, předloží věc soudu druhého stupně k rozhodnutí.

(2) Rozhodne-li předseda senátu (samosoudce) o opravném prostředku sám, považuje se jeho rozhodnutí za rozhodnutí soudu prvního stupně; proti němu přísluší opravný prostředek podle obecných ustanovení o řízení před soudy.

ČÁST TŘETÍ

JEDNÁNÍ VOJENSKÉHO SOUDU

§ 7

Seznam projednávaných věcí

Předseda senátu (samosoudce) učiní opatření, aby seznam všech věcí, v nichž je nařízeno hlavní líčení, veřejné a neveřejné zasedání na týž den, byl vyvěšen na dveřích jednacích síně. V seznamu se uvedou předseda senátu (samosoudce), spisová značka, jméno a příjmení obžalovaných bez uvedení hodnosti a doba jednání.

Důstojnost soudního jednání

§ 8

(1) Před zahájením jednání vyvolá zapisovatel přede dveřmi jednacích síně hlasitě a srozumitelně věc, která bude projednávána. Zároveň předběžně zjistí, zda se dostavily osoby, které byly k jednání obeslány a vyzve je ke vstupu do jednacích síně. Vyvolání věci tímto způsobem může být nahrazeno vhodným technickým zařízením. Není přípustné, aby se kromě soudních osob někdo další zdržoval v jednacích síních před vyvoláním věci.

(2) Do jednacích síně se vstupuje s nepokrytou hlavou; to se nevztahuje na příslušníky ozbrojených sborů ve službě a na ženy.

§ 9

Po dobu přítomnosti v jednacích síních se předvedeným zajišťovacími prostředky snímají. Ponechat, případně je znovu přiložit, lze jen na pokyn předsedy senátu (samosoudce). Při rozhodování o takovém opatření zváží předseda senátu (samosoudce) zejména, zda podle dostupných informací o předváděném je dáno důvodné podezření z pokusu o útěk, napadení přítomných osob nebo jiného násilného jednání. Ponechání nebo znovupřiložení zajišťovacích prostředků se uvede v protokolu o jednání.

§ 10

(1) Při příchodu nebo odchodu senátu (samosoud-

ce) povstanou osoby přítomné v jednacích síních. Jestliže není k dispozici poradní síň, musí být soudci v stejno- kroji a na svých místech již při vyvolání věci.

(2) K senátu (samosoudci) se mluví jen ve stoje. Předseda senátu (samosoudce) však může dovolit osobám, jejichž věk nebo zdravotní stav to odůvodňuje, aby při přednesech i výpovědi seděli.

(3) Ve stoje vyslechnou všichni přítomní, včetně senátu a zapisovatele, vyhlášení výroku rozsudku. Jinak během jednání sedí všichni přítomní na svých místech.

(4) Osoby přítomné v jednacích síních jsou povinny zdržet se všeho, co by mohlo narušit hladký průběh soudního jednání.

(5) Stranám a jejich zástupcům je třeba umožnit, aby se v průběhu jednání navzájem poradili o svých stanoviscích a návrzích. Za tím účelem je možno jednání na přiměřenou dobu přerušit.

(6) Kouření nebo požívání jídel a nápojů v jednacích síních je zakázáno.

§ 11

(1) V jednacích síních se všem, s výjimkou osob mladších patnácti let, vyká.

(2) Senát, zapisovatel i ostatní přítomné osoby se vzájemně oslovují „pane - paní - slečno“ s připojením hodnosti, funkce nebo procesního postavení, ve kterém oslovený vystupuje, nebo jeho akademického titulu. Pouze osoby mladší patnácti let lze oslovit, jeví-li se to účelným pro překonání jejich ostychu, jen jménem.

(3) Jestliže je nezbytné rozlišit osoby ve stejném procesním postavení, lze oslovení podle předchozího odstavce doplnit i příjmením konkrétní osoby.

§ 12

(1) Před vyhlášením rozhodnutí se senát odebere do poradní síně. Není-li k dispozici poradní síň, vyzve předseda senátu přítomné, aby jednacích síní opustili.

(2) Před návratem soudu z poradní síně zařídí zapisovatel, aby účastníci jednání zaujali opět svá místa v jednacích síních. Konala-li se porada přímo v jednacích síních, vyzve zapisovatel, po skončení porady účastníky k návratu do jednacích síně, popřípadě se k výzvě použije vhodné technické zařízení.

(3) Obdobně jako senát postupuje i samosoudce.

§ 13

(1) Před vyhlášením rozsudku vyzve předseda senátu (samosoudce) přítomné, aby povstali. Sám vyhla-

šuje rozsudek až do konce výrokové části rovněž ve stejné, důstojným způsobem, plynule a hlasitě.

(2) Po vyhlášení výrokové části rozsudku vyzve předseda senátu (samosoudce) přítomné, aby usedli, a sám, rovněž vsedě, srozumitelně a přesvědčivě rozsudek odůvodní a poučí o opravném prostředku.

(3) Obdobně se postupuje i při vyhlášení výroku a odůvodnění usnesení s tím rozdílem, že se celé usnesení vyhláší vsedě.

(4) Po úplném vyčerpání obsahu jednání prohlásí předseda senátu (samosoudce) jednání za skončené a vyzve přítomné, aby se vzdálili z jednací síně.

§ 14

(1) Jestliže je veřejnost vyloučena, oznámí se takové rozhodnutí senátu (samosoudce) zřetelně na dveřích jednací síně zároveň se zákazem vstupu nepovolaným osobám.

(2) Jestliže lze očekávat, že občané projeví o projednání některé věci větší zájem, učiní předseda senátu (samosoudce) opatření k důstojnému průběhu jednání. Zejména nařídí projednání věci do vhodné jednací síně, přičemž v případě nebezpečí přeplynání jednací síně je oprávněn regulovat přístup vydáním vstupenek. O tom musí být veřejnost vhodným způsobem informována.

Některé další úkony soudu

§ 15

Příbrání tlumočnicka

(1) Je-li třeba přetlumočit obsah výpovědi nebo písemnosti nebo prohlásí-li obviněný, že neovládá jazyk, ve kterém se jednání vede, přibere se tlumočnick. Tlumočnick může být zároveň zapisovatelem. Tato okolnost se poznamená v protokolu.

(2) Podle ustanovení odstavce 1 se postupuje obdobně i při výslechu osob hluchých, němých nebo hluchoněmých, nelze-li se s nimi dorozumět jiným spolehlivým způsobem.

§ 16

Předvolání některých osob k soudním úkonům

(1) Příslušníci ozbrojených sil a ozbrojených sborů v činné službě se předvolávají, popřípadě vyrozumívají prostřednictvím příslušného velitele (náčelníka). Má-li být osoba předvedena, zasílá vojenský soud žádost o předvedení nadřízenému, jemuž je předváděný, popř. eskortovaný podřízen.

(2) Osoby, které nejsou příslušníky ozbrojených sil nebo sborů v činné službě, předvádí orgány policie. O předvedení takových osob žádá soud útvar policie příslušný podle místa pobytu této osoby.

(3) Osoby ve výkonu trestu odnětí svobody nebo ve vazbě se předvolávají prostřednictvím nápravně výchovného ústavu nebo věznice s dožádáním o jejich předvedení. Je-li předvolaná osoba ve vazbě v jiné věci, je třeba k dožádání připojit písemný souhlas příslušného prokurátora, předsedy senátu nebo samosoudce s předvedením.

(4) Osoby, které se nacházejí v ústavech ochranného léčení, ochranné výchovy a psychiatrických léčebnách, se předvolávají prostřednictvím těchto ústavů (zdravotnických zařízení), které zajistí jejich předvedení.

§ 17

Zasílání soudních písemností v některých případech

(1) Písemnost určená tomu, na němž se vykonává trest odnětí svobody nebo který je ve vazbě, doručuje se prostřednictvím nápravně výchovného ústavu a věznice, ve které je umístěn, nebo při nutném urychlení i osobně pověřeným pracovníkem soudu.

(2) Písemnost určená příslušníku ozbrojených sil a ozbrojených sborů v činné službě, který není hromadně ubytován ve vojenských objektech nebo objektech ozbrojených sborů, doručuje se přímo; v ostatních případech se doručuje prostřednictvím jeho nadřízeného. Není-li znám útvar, ve kterém voják koná službu, doručuje se písemnost prostřednictvím posádkové správy; není-li známa, prostřednictvím vojenské okresní správy.

§ 18

Protokoly v řízení před soudem

(1) Protokol o jednání se diktuje hlasitě, aby přítomní diktované znění slyšeli. Předseda senátu (samosoudce) může vyslychanému, zejména jde-li o znalce, dovolit, aby svou výpověď do protokolu nadiktoval. Tato okolnost se zaznamená v protokolu.

(2) Protokol o jednání může být vyhotoven podle nahlas diktovaného znění těsnopisem nebo záznamovou technikou; o tom se v protokolu připojí doložka, v níž se uvede jméno a příjmení pracovníka, který protokol podle záznamu vyhotovil. Předseda senátu (samosoudce) je povinen ověřit, zda obsah vyhotoveného protokolu je totožný s obsahem záznamu, a správnost vyhotovení protokolu potvrdí svým podpisem. Pokud zákony o řízení před soudem nestanovují jinak, není třeba záznam uchovávat. Je-li protokol o jednání vyhotoven tímto způsobem, lze upustit od přítomnosti zapisovatele při jednání, s výjimkou hlavního líčení, veřejného a neveřejného zasedání.

(3) Protokol o výpovědi toho, kdo nevypráví v českém nebo slovenském jazyce, se zapíše v některém z těchto jazyků. Záleží-li na doslovném znění výpově-

di, zapíše zapisovatel nebo tlumočnick její příslušnou část pokud možno také v jazyku, jímž vyslýchaný vypovídá.

(4) Není-li poradě o hlasování přítomen zapisovatel, sepíše a zalepí protokol o hlasování předseda senátu nebo jím pověřený člen senátu; v protokolu se vyznačí, kdo jej sepsal a podepíše jej všichni členové senátu.

(5) Protokol o hlasování smí otevřít jen předseda senátu u nadřízeného soudu při rozhodování o řádném opravném prostředku a předseda senátu nejvyššího soudu při rozhodování o stížnosti pro porušení zákona a odvolání, jakož i soudce pověřený vyhotovením rozsudku; po nahlédnutí jej opět zalepí, opatří otiskem kulatého úředního razítka a otevření potvrdí svým podpisem.

(6) Protokol o hlasování se neseписuje, jde-li o jednoduchá rozhodnutí, na kterých se senát usnesl jednomyslně a kterým předcházela porada pouze v jednací síni bez přerušování jednání; v protokole o jednání se v takovém případě poznamená, že usnesení bylo učiněno bez přerušování jednání.

§ 19

Použití úředního razítka

Otiskem kulatého úředního razítka opatřuje soud zejména opisy (stejnopisy) vyhotovení soudních rozhodnutí, doložku o právní moci a vykonatelnosti rozhodnutí, nařízení výkonu trestu a ochranných opatření, příkaz k zatčení, příkaz k přijetí do vazby a příkaz k propuštění z vazby nebo z výkonu trestu odnětí svobody, žádost o vypátrání pobytu osob, opatření o ustanovení obhájce, jakož i všechny písemnosti určené pro soudy nebo jiné orgány v cizině.

§ 20

Vyznačení právní moci

Jakmile soudce zjistí, že rozhodnutí nabylo právní moci, zaznamená to na vyhotoveném rozhodnutí založeném ve spise s uvedením dne, kdy nastala právní moc, a připojí svůj čitelný podpis a datum vyznačení. Nabylo-li rozhodnutí právní moci jen zčásti, je to nutno v záznamu přesně vyjádřit. Když byl podán návrh na doplnění rozsudku, není to na překážku tomu, aby byla vyznačena právní moc rozhodnutí.

§ 21

Doložka o právní moci a vykonatelnosti rozhodnutí

(1) Na žádost toho, komu byl stejnopis rozhodnutí doručen dříve než rozhodnutí nabylo právní moci, vyznačí soud na předloženém stejnopisu rozhodnutí doložku o právní moci.

(2) Na žádost toho, komu byl doručen stejnopis rozhodnutí, vyznačí soud na předloženém rozhodnutí doložku vykonatelnosti rozhodnutí.

(3) Podání návrhu na doplnění rozsudku není na překážku připojení doložky o právní moci a doložky vykonatelnosti rozhodnutí.

§ 22

Stejnopis podání

(1) Písemná podání je nutno předložit soudu v tolika stejnopisech, kolik je jich třeba, aby po jednom stejnopisu mohl dostat soud a každý, komu se mají tyto písemnosti doručit.

(2) Nepředložil-li účastník ve stanovené lhůtě potřebný počet stejnopisů písemného podání, ačkoli byl k tomu vyzván, může tyto stejnopisy vyhotovit soud na účastníkuv náklad; na to musí být účastník ve výzvě upozorněn. Náklady se vyznačí v seznamu nákladů.

§ 23

Rekonstrukce spisu

(1) Spisy, které byly zcela nebo zčásti zničeny nebo se ztratily, rekonstruuje, jestliže je to třeba, na návrh nebo bez návrhu podle záznamů v rejstřících a jiných evidenčních pomůckách soud, který ve věci konal řízení v prvním stupni. O tom pořídí záznam, v němž vyznačí den podání návrhu, data všech jednání, data rozhodnutí ve věci, údaj, zda byl, kým byl a kdy byl podán opravný prostředek a způsob jeho vyřízení. Udaje o soudních poplatcích se nevyznačují.

(2) Soud pořídí ověřené opisy stejnopisů vyhotoveného rozhodnutí nebo jiných písemností, které má sám, nebo které si vyžádá od jiného soudu nebo jiného státního orgánu. Na ověřených opisech stejnopisů připojí doložku, že opis nahrazuje zničenou nebo ztracenou listinu. Za tím účelem může uložit stranám, jejich zástupcům a jiným osobám, aby předložili stejnopisy podání, opisy rozhodnutí a jiné písemnosti; tyto listiny soud po opatření ověřeného opisu vrátí.

(3) Nestačí-li prostředky uvedené v odstavci 2, soud provede potřebná šetření, zejména za účelem osvědčení toho, jak výpovědi byly protokolovány, vyslechně osoby, jež byly vyslechnuty jako strany, svědci, znalci, popřípadě provede jiná osvědčení a výsledek těchto šetření zachytí v protokole o rekonstrukci. Protokolem o rekonstrukci se nahrazují listiny, zejména různá podání, protokoly o jednání a přílohy. Opis protokolu o rekonstrukci se doručí známým stranám. Vznese-li strany námitky proti znění protokolu, soud je k němu připojí.

§ 24

Vydání úředních potvrzení

Předseda senátu (samosoudce) může na žádost těch, kteří to potřebují k uplatnění nebo hájení svých

práv, vydat úřední potvrzení o skutečnostech známých ze spisu, popřípadě opis některé písemnosti po zaplacení soudního poplatku.

§ 25

Vyžadování součinnosti od policie a jiných orgánů

(1) Soudy jsou oprávněny vyžadovat od orgánů obcí, okresních úřadů, orgánů policie i od jiných orgánů a organizací součinnost při plnění svých úkolů, a to zejména sdělování skutečností, které mají význam pro soudní řízení a rozhodování (§ 8 tr. ř.).

(2) Od orgánů obcí a okresních úřadů lze vyžadovat zejména zprávy o chování, majetkových a sociálních poměrech obviněného, které mají podklad ve vlastních poznatcích těchto orgánů.

(3) Od orgánů policie mohou soudy vyžadovat zejména zprávy o chování obviněného a účastníků řízení, o chování podmíněně odsouzeného a podmíněně propuštěného z výkonu trestu odnětí svobody ve stanovené zkušební době a o chování odsouzeného pro účely rozhodnutí o zaházení odsouzení a o pobytu a zaměstnání osob. Je-li toto třeba, orgány policie na žádost soudu provádějí pátrání po pobytu osoby.

(4) Od zaměstnavatelů mohou soudy vyžadovat zprávy o chování jejich pracovníků v zaměstnání a o jejich výdělkových poměrech nebo i o dalších skutečnostech, pokud je toho třeba k soudnímu řízení a rozhodnutí.

ČÁST ČTVRTÁ

NÁHRADA NUTNÝCH VÝDAJŮ OSOBÁM ZÚČASTNĚNÝM NA ŘÍZENÍ

§ 26

(1) K hotovým výdajům účastníka náleží jízdné, stravné a nocležné.

(2) Podklady pro výpočet ztráty na výdělku účastníka, který je v pracovním poměru nebo v poměru obdobném pracovnímu poměru nebo pracovnímu vztahu, tvoří průměrný čistý výdělek vypočtený podle zvláštního předpisu.⁶⁾ Výši průměrného čistého výdělku prokáže účastník potvrzením zaměstnavatele, u něhož pracuje, kde je uvedeno, zda a jakou částku zaměstnavatel srazí za dobu nepřítomnosti v práci, a zda účastník může nastoupit do práce na zbytek směny.

(3) U účastníka, který není v pracovním poměru nebo v poměru obdobném pracovnímu poměru, je však výdělečně činný, podklad pro výpočet náhrady za ztrátu na výdělku tvoří částka, vypočtená ze základu daně z příjmu obyvatelstva,⁷⁾ dělená počtem pracovních hodin stanovených zvláštním předpisem⁸⁾ případných na týž kalendářní rok. Výši základu daně z příjmu obyvatelstva prokazuje účastník posledním platebním výměrem orgánu vykonávajícího správu daně, jež předcházela dni, kdy je nárok na náhradu uplatňován; pokud nelze výši ztráty na výdělku tímto způsobem prokázat, přísluší účastníku náhrada za ztrátu na výdělku v částce 17 Kčs za hodinu, nejvýše však 136 Kčs za jeden den.⁶⁾

(4) Potřebuje-li účastník stížený těžkou tělesnou chorobou nebo vadou nebo v jiných závažných případech průvodce, tvoří nutné vedlejší vydání průvodce a jeho ušlý výdělek součást nákladů řízení účastníka.⁹⁾

§ 27

(1) Nárok na jízdné má jen účastník, který nebydlí nebo nepracuje v místě, kde se řízení koná, nebo je předvolán z místa, kde se dočasně zdržuje.

(2) Účastníku se hradí skutečné, účelné a hospodárné cestovní výdaje veřejným hromadným dopravním prostředkem. Použil-li účastník vlastního motorového vozidla, hradí se mu jízdné jako při jízdě hromadným dopravním prostředkem s výjimkou případů podle § 29.

§ 28

(1) Jestliže účastník použil ještě také místního veřejného hromadného dopravního prostředku, hradí se mu i místní přepravné.

(2) Místní přepravné se hradí i účastníku, který bydlí nebo pracuje v místě, kde se řízení koná, jestliže použil místního veřejného hromadného dopravního prostředku.

§ 29

Vyžadují-li okolnosti případu, aby cesta byla konána jinak než veřejným hromadným dopravním prostředkem, poskytne se účastníkům při cestě náhrada podle zvláštních předpisů.⁹⁾ Podle těchto předpisů se poskytuje stravné a nocležné.

⁶⁾ Zákon č. 1/1992 Sb., o mzdě, odměně za pracovní pohotovost a o průměrném výdělku.

⁷⁾ § 5 zákona č. 286/1992 Sb., o daních z příjmů.

⁸⁾ § 83 odst. 1 zákona č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.

⁹⁾ Zákon č. 119/1992 Sb., o cestovních náhradách.

§ 30

(1) Pro určení výše náhrady nutných výdajů a náhrady ztráty na výdělku a pro určení nákladů zákonného zástupce účastníka nebo jeho zástupce, který není advokátem nebo komerčním právníkem, pro určení nákladů opatrovníka ustanoveného účastníku, pro určení nákladů nutného průvodce (§ 26 odst. 4), jakož i pro určení výše svědeckého užití se ustanovení § 26 až 30 obdobně.

(2) O náhradách poskytovaných znalcům a tlumočnickům platí zvláštní předpisy.

ČÁST PÁTÁ

VÝKON NĚKTERÝCH ROZHODNUTÍ
V TRESTNÍM ŘÍZENÍ

§ 31

Rozhodování soudu o vazbě a o příkazu
k domovní prohlídce

(1) K zabezpečení povinnosti soudce (předsedy senátu) a k dodržení lhůt uvedených v § 69, 77 a 83 tr. ř. zajistí předseda vojenského obvodového nebo vyššího vojenského soudu v mimopracovní době a ve dnech pracovního volna a pracovního klidu dosažitelnost vždy jednoho soudce (předsedy senátu), kterému umožní přístup do budovy soudu, k přímé telefonní stanici (telefaxu) a do kanceláře, kde jsou uloženy spisy v neskončených trestních věcech, a použití kulatého úředního razítka. Předseda vojenského soudu rovněž oznámí příslušné vojenské prokuratuře, stálé službě příslušného orgánu Policie České republiky a Policejního sboru Slovenské republiky v obvodu vojenského soudu adresu nebo číslo telefonní stanice, kde se určený soudce (předseda senátu) bude během trvání dosažitelnosti zdržovat. Na tuto adresu doručuje v době trvání dosažitelnosti policie a jejím prostřednictvím i prokurátor, všechny písemnosti určené soudu, pokud se s nimi určený soudce v průběhu dosažitelnosti nedohodne jinak. Předseda vojenského obvodového nebo vyššího vojenského soudu také zabezpečí, aby v této době mohl příslušný vojenský prokurátor podat soudu návrh na vzetí obviněného do vazby a návrh na vydání příkazu k domovní prohlídce (§ 68 a 83 tr. ř.).

(2) Je-li třeba v této době vyslechnout obviněného a rozhodnout o vazbě, ustanovit obhájce nebo vydat příkaz k domovní prohlídce, příslušné orgány policie nebo příslušná vojenská prokuratura o tom vyrozumí soudce (předsedu senátu) uvedeného v odstavci 1 a dohodnou s ním místo a dobu potřebného úkonu.

(3) Soudce jemuž byl obviněný dodán, musí obviněného neprodleně vyslechnout, rozhodnout o vazbě a rozhodnutí oznámit obviněnému do 24 hodin od doby, kdy mu byl obviněný dodán. Provádí-li výslech

obviněného jiný věcně příslušný soudce, informuje o jeho výslechu soudce věcně příslušného soudu, který příkaz k zatčení vydal. Tento soudce po získání informace o výslechu rozhodne o vazbě a své rozhodnutí oznámí prostřednictvím soudce provádějícího výslech obviněnému. Není-li obviněnému oznámeno rozhodnutí do 24 hodin od doby, kdy byl dodán soudu nebo soudci provádějícímu jeho výslech, musí být obviněný propuštěn na svobodu.

(4) Jestliže bylo rozhodnuto, že se obviněný bere do vazby, je třeba o tom doručit příslušné spádové věznicí usnesení a příkaz k přijetí do vazby. Nařizuje-li vazbu jiný soud než ten, který vydal příkaz k zatčení a rozhodl o vazbě, doručí věznicí pouze příkaz k přijetí do vazby. Soud, který příkaz k zatčení vydal a rozhodl o vazbě, doručí usnesení přímo své spádové věznicí.

§ 32

Peněžitá záruka

(1) Přijme-li soud nabídku peněžitě záruky (§ 73a tr. ř.), stanoví současně podle povahy věci způsob jejího složení a lhůtu, do které musí být peněžitá záruka složena. To platí i pro případ peněžitě záruky v cizí měně. V nutných případech umožní obviněnému nebo jiné osobě, aby peněžitou záruku složili do pokladny soudu. Jinak těmto osobám uloží, aby peněžitou záruku zaslaly přímo na depozitní účet soudu.

(2) Je-li obviněný ve vazbě a soud přijme nabídku peněžitě záruky, propustí jej z vazby ihned poté, kdy byla peněžitá záruka na účet soudu složena. Částku složenou na peněžitou záruku lze vyplatit pouze na základě písemného příkazu soudce.

§ 33

Opatření k nařízení výkonu trestu
odnětí svobody

(1) Jestliže odsouzený bez dostatečné omluvy nenastoupí ve stanovené lhůtě výkon trestu odnětí svobody nebo je-li obava, že uprchne, nařídí předseda senátu (samosoudce), aby byl odsouzený dodán k výkonu trestu do příslušné spádové věznicí (§ 321 odst. 3 věta první tr. ř.). Jestliže pobyt odsouzeného není znám, soud to na příkazu k dodání do výkonu trestu výslovně uvede s tím, že je nutno vypátrat pobyt odsouzeného (§ 321 odst. 3 věta druhá tr. ř.). Příkaz k dodání do výkonu trestu odnětí svobody se zašle okresnímu ředitelství policie, okresnímu velitelství Policejního sboru Slovenské republiky nebo městskému velitelství Policejního sboru Slovenské republiky v Bratislavě a Košicích v obvodu soudu.

(2) Byl-li pobyt odsouzeného vypátrán jinak než orgány policie nebo jestliže se odsouzený dobrovolně přihlásil k výkonu trestu, je třeba příkaz k dodání do

výkonu trestu odvolat, a to u toho orgánu policie, kterému byl zaslán.

(3) Je-li odsouzený ve vazbě, je nutno výkon trestu nařídit po právní moci co nejrychleji. Nabyli-li ve skupinové věci rozsudek právní moci jen u některého z obžalovaných, je nutno nařídit u tohoto odsouzeného ihned výkon trestu, aniž by se vyčkalo právní moci rozsudku u ostatních. Není-li odsouzený ve vazbě, je třeba výkon trestu nařídit v nejkratší době. Byl-li odsouzenému povolen odklad výkonu trestu poté, co bylo vydáno nařízení výkonu trestu, je třeba o odkladu vyrozumět nápravně výchovný ústav, jemuž bylo nařízení výkonu trestu již zasláno, s uvedením dne, kdy povolený odklad končí.

(4) U odsouzeného, který se zdržuje v cizině, se při nařízení výkonu trestu odnětí svobody postupuje podle zvláštního předpisu.¹⁰⁾

§ 34

(1) Je-li odsouzený na svobodě, vyzve ho předseda senátu (samosoudce) písemně, aby nastoupil trest. Ve výzvě odsouzenému sdělí, do kterého dne a ve které věznici (nápravně výchovném ústavu) má trest nastoupit, a upozorní ho na následky, kdyby trest ve lhůtě nenastoupil.

(2) Vykonává-li odsouzený vojenskou činnou službu (rozumí se jí i služba u vojensky organizovaných a jiných sborů), vyzve ho předseda senátu (samosoudce) k nastoupení trestu písemně prostřednictvím velitele (náčelníka) útvaru, kde odsouzený koná takovou službu. Příslušného velitele (náčelníka) zároveň předseda senátu (samosoudce) požádá, aby odsouzeného odeslal k výkonu trestu a učinil další potřebná opatření podle příslušných služebních předpisů.

§ 35

Podmíněný odklad výkonu trestu odnětí svobody

(1) Byl-li povolen podmíněný odklad výkonu trestu odnětí svobody za současného přijetí záruky zájmového sdružení občanů za nápravu obviněného, soud v žádosti o výchovné spolupůsobení podle § 329 odst. 1 tr. ř. uvedenému sdružení také sdělí, zda a jaká omezení podle § 59 odst. 2 tr. zák. byla obviněnému uložena. Zároveň je požádá, aby podle obsahu těchto omezení zaměřilo své výchovné působení, sledovalo, zda obviněný omezení dodržuje, a podalo soudu ihned zprávu o jejich případném porušování. Rovněž požádá o sdělení změny zaměstnání nebo bydliště obviněného.

(2) Stejně soud postupuje i v případě, požádá-li uvedené sdružení o výchovné spolupůsobení podle § 329 odst. 2 tr. ř.

§ 36

Podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody

Obdobně jako v § 31 postupuje soud i v případech podmíněného propuštění odsouzeného z výkonu trestu odnětí svobody.

§ 37

Podmíněné udělení milosti

Byl-li trest nebo jeho zbytek prominut milostí prezidenta České a Slovenské Federativní Republiky pod stanovenými podmínkami, postupuje předseda vojenského obvodového soudu v součinnosti s orgány policie, obecními úřady a zaměstnavatelem, aby si zajistil informovanost, jak odsouzený plní stanovené podmínky.

§ 38

Výkon trestu ztráty vojenské hodnosti

(1) Byl-li pravomocným rozsudkem vysloven trest ztráty vojenské hodnosti předseda senátu (samosoudce) vyrozumí o tom zasláním opisu rozsudku velitelské orgány, personální správu federálního ministerstva obrany, jde-li o vojáka z povolání, a personální orgány federálního ministerstva vnitra, jde-li o příslušníka Federálního policejního sboru nebo Sboru hradní policie, ministerstvo vnitra České republiky, jde-li o příslušníka Policie České republiky a Správu Sboru nápravné výchovy České republiky, jde-li o příslušníka Sboru nápravné výchovy České republiky.

(2) V trestních věcech osob, kterým byl uložen trest ztráty vojenské hodnosti a toto rozhodnutí má vliv na výplatu služebních požitků, je předseda senátu (samosoudce) povinen uvědomit ihned po právní moci rozsudku příslušný útvar, u něhož odsouzený naposled konal službu, o tom, že byla vyslovena ztráta vojenské hodnosti, aby mohla být včas učiněna potřebná finanční opatření.

§ 39

Výkon peněžitého trestu

(1) Předseda senátu (samosoudce) po právní moci rozsudku, nedošlo-li k odložení výkonu peněžitého trestu nebo k povolení splátek, vyzve odsouzeného, aby tento zaplatil do 15 dnů. K výzvě připojí vyplněnou poštovní poukázku.

¹⁰⁾ Instrukce ministra spravedlnosti ČSR č. 1000/89-L, kterou se upravuje styk s cizinou v oblasti právních vztahů a účast cizinců v řízení.

Instrukce ministerstva spravedlnosti SSR č. 1/81 Sbírky instrukcí a oznámení ministerstva spravedlnosti SSR.

(2) Nařídí-li předseda senátu (samosoudce), aby peněžitý trest byl vymáhán podle předpisů občansko-právních, postupuje pověřený pracovník podle předpisů o vymáhání pohledávek.

(3) O odkladu výkonu peněžitého trestu a o povolání splátek rozhoduje předseda senátu (samosoudce); o upuštění od výkonu trestu podle § 344 tr. ř. rozhoduje senát (samosoudce). O těchto opatřeních se vyrozumí pracovník, který je pověřen vymáháním pohledávek.

§ 40

Zajištění majetku

Rozhodl-li soud o zajištění majetku (§ 347 tr. ř.), okresní úřad podle obecně závazných právních předpisů¹¹⁾ majetek zabezpečí a pořídí jeho seznam, jehož opis zašle soudu.

§ 41

Výkon ochranného ústavního léčení

(1) Výkon ochranného ústavního léčení nařídí předseda senátu (samosoudce) po pravomocném rozhodnutí soudu zdravotnickému zařízení příslušnému podle bydliště nebo pobytu osoby, na níž má být ochranné léčení vykonáno, doručením dvou vyhotovení nařízení výkonu a jednoho opisu rozhodnutí, jímž bylo ochranné léčení uloženo. Přitom stanoví po dohodě s vedením příslušného zdravotnického zařízení den nástupu ochranného léčení a požádá je o sdělení, kdy bylo s ochranným léčením započato. Současně vedení zdravotnického zařízení upozorní, že ke změně ústavního léčení v ambulantní nebo k propuštění z ochranného léčení může dojít jen na podkladě pravomocného rozhodnutí vojenského obvodového soudu. Uvedené soudu je třeba podat neprodleně zprávu, jestliže nastanou důvody pro některé z těchto opatření.

(2) Osobu, které ochranné léčení bylo uloženo, vyzve předseda senátu (samosoudce) k nástupu ochranného léčení; u vojáků tak učiní prostřednictvím příslušného velitele (náčelníka). Není-li tato osoba způsobilá k právním úkonům, provede to prostřednictvím jejího zákonného zástupce. Není-li osoba, o jejíž ochranné léčení jde, nebezpečná pro svoje okolí, může jí poskytnout potřebnou lhůtu k obstarání jejích záležitostí. Nenastoupí-li vyzvaná osoba ochranné léčení ve stanovené době nebo je-li nebezpečná pro svoje okolí, požádá předseda senátu (samosoudce) o její dodání do

zdravotnického zařízení okresní ředitelství policie nebo okresní velitelství Policejního sboru Slovenské republiky podle místa bydliště (pobytu) této osoby; jde-li o příslušníka ozbrojených sil nebo ozbrojeného sboru v činné službě, požádá o vykonání takového opatření příslušného velitele.

§ 42

Výkon ochranného léčení ambulantního

Výkon ochranného léčení ambulantního nařídí předseda senátu (samosoudce) zdravotnickému zařízení, které je příslušné tento způsob léčení vykonávat, doručením dvou vyhotovení nařízení výkonu a jednoho opisu rozhodnutí, kterým bylo uloženo ochranné léčení. Správu zdravotnického zařízení současně požádá, aby stanovila dobu právního léčebného úkonu, pozvala k jeho provedení léčenou osobu a sdělila soudu, který ochranné léčení uložil, kdy se léčená osoba prvním léčebnému úkonu podrobila. U vojáka v činné službě požádá předseda senátu (samosoudce) i příslušného velitele (náčelníka) o spolupůsobení při výkonu ambulantní léčby a odeslání léčené osoby k léčebným úkonům podle pokynů zdravotnického zařízení. Požádá dále správu zdravotnického zařízení, aby navrhla soudu, v jehož obvodu je toto zařízení, změnu léčby na léčení ústavní, jestliže se léčená osoba odmítne podrobit ochrannému ambulantnímu léčení nebo jestliže se ukáže další pobyt léčené osoby na svobodě nebezpečný, nebo jestliže se dodatečně ukáže, že vzhledem k povaze choroby a léčebným možnostem nelze očekávat splnění účelu ochranného léčení ambulantní léčbou. Současně zdravotnické zařízení upozorní, že k propuštění z ochranného ambulantního léčení může dojít jen na základě pravomocného rozhodnutí soudu, v jehož obvodu se ochranné léčení vykonává.

§ 43

Výkon ochranného léčení ve výkonu trestu odnětí svobody

(1) Jestliže v průběhu výkonu trestu odnětí svobody nebylo rozhodnuto o upuštění od výkonu ochranného léčení, které mělo být vykonáno, nebo odsouzený nebyl z výkonu tohoto ochranného léčení propuštěn, podá nápravně výchovný ústav dva měsíce před předpokládaným ukončením výkonu trestu odnětí svobody soudu, v jehož obvodu se ochranné léčení vykonává, zprávu o dosaženém výsledku ochranného léčení. Jestliže účelu ochranného léčení vzhledem k délce

¹¹⁾ Vyhláška federálního ministerstva financí č. 86/1977 Sb., o prozatímní správě národního majetku, ve znění pozdějších předpisů.

výkonu trestu odnětí svobody nebylo dosaženo, rozhodne soud o jeho pokračování ve zdravotnickém zařízení ještě před ukončením výkonu trestu.

(2) Jestliže má být odsouzený po výkonu trestu odnětí svobody předán do zdravotnického zařízení k dalšímu výkonu ochranného léčení, soud, který o pokračování v ochranném léčení rozhodl, dohodne s příslušným zdravotnickým zařízením datum nástupu ochranného léčení tak, aby bylo totožné s datem ukončení výkonu trestu odnětí svobody.

Ministr:
Dobrovský v. r.

ČÁST ŠESTÁ

§ 44

Závěrečná ustanovení

Zrušuje se Instrukce náčelníka správy vojenských soudů federálního ministerstva národní obrany č. 2/1975 ze dne 25. července 1975.

§ 45

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

390

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva spojů

ze dne 23. června 1992

o povolování amatérských vysílacích rádiových stanic

Federální ministerstvo spojů stanoví podle § 5 odst. 3 a 6, § 19 odst. 1 a § 22 zákona č. 110/1964 Sb., o telekomunikacích, ve znění zákona č. 150/1992 Sb.:

ČÁST PRVNÍ

ZÁKLADNÍ POJMY

§ 1

Pro účely této vyhlášky se rozumí:

- a) „amatérskou vysílací rádiovou stanicí“ (dále jen „amatérská stanice“) telekomunikační zařízení určené k technickému sebevzdělávání a studiu. Tvoří ji jedno nebo více vysílacích a přijímacích zařízení, včetně anténních systémů, patřících těmž držitelům povolení a pracujících v pásmech vyhrazených pro radioamatérský provoz,
- b) „zřízením“ amatérské stanice její připravení k provozování, včetně jejího sestrojení nebo pořízení. Zřízení není hromadná výroba nebo hromadný dovoz,
- c) „provozováním“ amatérské stanice její držení a užívání k rádiovému příjmu nebo vysílání,
- d) „přechováváním“ pouhé držení amatérské stanice,
- e) „operátorem“ fyzická osoba, která je odborně způsobilá k provozování amatérské stanice.

ČÁST DRUHÁ

POVOLENÍ KE ZŘÍZENÍ, PROVOZOVÁNÍ A PŘECHOVÁVÁNÍ AMATÉRSKÝCH STANIC

§ 2

Obsah povolení

Povolení ke zřizování, provozování a přechovávání amatérské stanice (dále jen „povolení“) opravňuje fyzické i právnické osoby zřizovat, provozovat a přechovávat amatérskou stanicí. Povolení opravňuje k přechovávání jiné vysílací rádiové stanice než amatérské stanice, má-li být přestavěna na stanici amatérskou.

§ 3

Podmínky pro vydání povolení

Povolení se vydá:

- a) fyzické osobě, která dosáhla věku 15 let, nebyla zbavena způsobilosti k právním úkonům nebo její způsobilost nebyla omezena a prokázala odbornou způsobilost podle této vyhlášky (§ 9);
- b) právnické osobě, která má sídlo na území České a Slovenské Federativní Republiky. Právnická osoba je povinna ustanovit vedoucího operátora, který odpovídá za to, že amatérská stanice bude

provozována v souladu s touto vyhláškou. Vedoucí operátor musí mít povolení amatérské stanice.

§ 4

Žádost o povolení

Povolení se vydává na základě žádosti, která obsahuje:

- a) u fyzických osob jméno, příjmení, bydliště a rodné číslo žadatele a trvalé stanoviště amatérské stanice,
- b) u právnických osob název, sídlo, identifikační číslo (IČO), trvalé stanoviště amatérské stanice, jméno a příjmení vedoucího operátora a jeho volací značku.

§ 5

Náležitosti povolení

Rozhodnutí o povolení amatérské stanice obsahuje zejména:

- a) číslo povolení,
- b) u fyzické osoby její jméno a příjmení, bydliště a rodné číslo, u právnické osoby její název, sídlo, jméno, příjmení a volací značku vedoucího operátora,
- c) přidělenou volací značku,
- d) operátorskou třídu, je-li povolení udělováno fyzické osobě,
- e) trvalé stanoviště amatérské stanice,
- f) povolovací podmínky (provozní a technické), rozlišené podle třídy operátorů, za nichž je povoleno amatérskou stanicí provozovat.

§ 6

Platnost povolení

(1) Povolení platí pět let ode dne, kdy nabylo rozhodnutí o povolení právní moci. Platnost povolení lze prodloužit na základě žádosti podané nejméně jeden, nejdříve však šest měsíců před skončením jeho platnosti.

(2) Před uplynutím doby platnosti podle odstavce 1 povolení zaniká dnem, kdy se fyzická nebo právnická osoba:

- a) oprávnění vzdala,
- b) fyzická osoba zemřela nebo byla zbavena způsobilosti k právním úkonům,
- c) právnická osoba zanikla,

- d) pro právnickou osobu přestal být činný vedoucí operátor s vlastním povolením pokud nebyl současně ustanoven nový vedoucí operátor,
- e) odnětím povolení amatérské stanice.¹⁾

§ 7

Povinnosti při zániku povolení

Při zániku povolení podle § 6 je vlastník amatérské stanice povinen ukončit její provozování a do 15 dnů:

- a) vrátit rozhodnutí o povolení povolovacímu orgánu,
- b) oznámit povolovacímu orgánu, jak bylo naloženo s vysílacím zařízením.²⁾

§ 8

Opatření při porušení této vyhlášky nebo povolovacích podmínek

(1) Poruší-li fyzická nebo právnická osoba, které bylo povolení vydáno, závažným způsobem ustanovení této vyhlášky nebo povolovacích podmínek, uloží jí povolovací orgán některé z těchto opatření:

- a) pozastavení povolení k provozování na dobu nejdéle jednoho roku,
- b) odnětí povolení.¹⁾

(2) Poruší-li ustanovení této vyhlášky nebo povolovacích podmínek operátor, může mu povolovací orgán uložit, aby se podrobil přezkoušení s tím, že podle jeho výsledků může být přerazen do nižší třídy operátorů. Přezkoušení se provede přiměřeně podle části třetí této vyhlášky.

ČÁST TŘETÍ

PŘIZNÁVÁNÍ TŘÍD OPERÁTORŮ AMATÉRSKÝCH STANIC

§ 9

Třídy operátorů

(1) Podle rozsahu znalostí a praxe se stanoví odborná způsobilost operátora jeho zařazením do jedné ze čtyř tříd operátorů amatérských stanic označených písmeny D, C, B, A.

(2) Předpokladem přiznání jednotlivých tříd povolovacím orgánem je splnění požadavků uvedených v příloze této vyhlášky, u třídy D, C a B též složení zkoušky podle této vyhlášky.

¹⁾ § 22 odst. 2 zákona č. 110/1964 Sb., o telekomunikacích, ve znění zákona č. 150/1992 Sb.

²⁾ § 5 odst. 4 zákona č. 110/1964 Sb.

§ 10

Zkoušky

(1) Zkouška se vykoná na žádost uchazeče, která může být spojena se žádostí o povolení amatérské stanice. K žádosti se připojí doklad o předepsané praxi a doklad o zaplacení zkušebních nákladů.

(2) Uchazeč je povinen uhradit federálnímu ministerstvu spojů zkušební náklady, které se stanoví paušální částkou 100 Kčs.

§ 11

Zkušební komise

Zkušební komise pro operátory zřizuje federální ministerstvo spojů; současně jmenuje předsedu a další členy komise pro jednotlivé zkušební obory. Předseda komise může ze členů komise určit svého zástupce.

§ 12

Doba a místo konání zkoušky

(1) Zkouška se koná v době do šesti měsíců od podání žádosti, zpravidla v sídle zkušební komise. O době a místě zkoušky bude uchazeč vyrozuměn nejméně týden předem.

(2) Nemůže-li se uchazeč dostavit ke zkoušce ve stanovenou dobu, je povinen to předem oznámit zkušební komisi a požádat o stanovení nového termínu.

Průběh zkoušky

§ 13

(1) Před zahájením zkoušky je uchazeč povinen prokázat svou totožnost a předložit doklad o předepsané praxi.

(2) Zkouška je neveřejná. Kromě členů zkušební komise mohou být zkoušce přítomny jen osoby, jejichž přítomnost předseda zkušební komise v odůvodněných případech dovolí.

(3) Předseda zkušební komise řídí zkoušky a sleduje zkoušení z jednotlivých zkušebních oborů, přičemž může klást uchazečům doplňující otázky.

§ 14

Uchazeč skládá zkoušku ze všech předepsaných zkušebních oborů. Od zkoušky z některých oborů může být rozhodnutím předsedy zkušební komise upuštěno, prokáže-li uchazeč požadované znalosti jiným způsobem.

§ 15

Hodnocení výsledku zkoušky

(1) Zkoušeného hodnotí z každého zkušebního oboru příslušný komisař. Pro hodnocení se používá dvou stupňů: prospěl, neprospěl.

(2) Uchazeč zkoušku složil, jestliže prokázal znalost látky předepsanou zkušebními osnovami a při praktické zkoušce se nedopustil více než 3 % chyb jak ve vysílání, tak v příjmu morseových značek.

(3) Uchazeč zkoušku nesložil, byl-li z jednoho nebo více zkušebních oborů hodnocen stupněm neprospěl.

(4) O úspěšném složení zkoušky vydá předseda zkušební komise uchazeči vysvědčení.

§ 16

Oprava a opakování zkoušky

(1) Neprospěl-li uchazeč jen z jednoho zkušebního oboru, může skládat opravnou zkoušku z tohoto oboru. Tato opravná zkouška se připouští pouze jednou a musí být vykonána do šesti měsíců.

(2) Neprospěl-li uchazeč z více než jednoho oboru nebo neprospěl-li při opravné zkoušce, může podat novou žádost až po uplynutí lhůty stanovené zkušební komisí, která nesmí být delší než jeden rok.

(3) Uchazeč, jemuž byla povolena opravná zkouška, novou žádost nepodává.

§ 17

Slib zachování telekomunikačního tajemství

(1) Uchazeč, který úspěšně vykonal zkoušku, musí před vydáním vysvědčení složit slib, že bude zachovávat telekomunikační tajemství.

(2) Slib zachování telekomunikačního tajemství zní: „Slibuji, že jako operátor budu vždy zachovávat telekomunikační tajemství podle platných zákonných ustanovení.“

(3) Uchazeč skládá slib do rukou předsedy zkušební komise. Složení slibu potvrdí uchazeč svým podpisem v zápise o zkoušce.

ČÁST ČTVRTÁ**USTANOVENÍ PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ**

§ 18

(1) Povolení jednotlivců vydaná do dne nabytí účinnosti této vyhlášky zůstávají v platnosti po dobu v nich uvedenou. Povolení, kde doba platnosti byla stanovena do odvolání, končí dnem 31. prosince 1995.

(2) Platnost povolení vydaných klubovním stanicím přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky končí dnem 31. prosince 1993. Do 30. listopadu 1993 mohou právnické osoby požádat o prodloužení povolení s uvedením údajů požadovaných pro vydání povolení podle této vyhlášky.

(3) Platnost osvědčení pro amatérské stanice pro mládež a platnost osvědčení pro amatérské rádiové stanice pro branné sporty končí dnem 31. prosince 1992.

§ 19

Zrušuje se předpis o zřizování, provozování a přechovávání amatérských rádiových stanic vydaný výnosem federálního ministerstva spojů č. j. 2700/1979-R/

1 ze dne 22. 1. 1979, uveřejněný jako příloha k opatření č. 30/1979 Věstníku federálního ministerstva spojů a registrovaný v částce 5/1979 Sb.

§ 20

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Ing. Ehrenberger v. r.

Příloha k vyhlášce č. 390/1992 Sb.

Požadavky pro získání třídy operátora amatérské vysílací rádiové stanice

(1) Třída D

Věk nejméně 15 let, ukončené základní vzdělání a prokázání základních znalostí v těchto zkušebních oborech:

- a) Právní předpisy o zřizování, provozování a přechovávání amatérských stanic (základní ustanovení) a povolovací podmínky amatérských stanic.
- b) Základy elektrotechniky a radiotechniky, základní typy antén, jejich použití a bezpečnostní předpisy.
- c) Provozní radioamatérská pravidla.

(2) Třída C

Věk nejméně 15 let, ukončené základní vzdělání a prokázání základních znalostí v těchto zkušebních oborech:

- a) Právní předpisy o zřizování, provozování a přechovávání amatérských stanic a povolovací podmínky amatérských stanic.
- b) Základy elektrotechniky a radiotechniky, základní typy antén, jejich použití a bezpečnostní předpisy.

c) Provozní radioamatérská pravidla.

d) Telegrafní abeceda (tempo alespoň 40 znaků za minutu při třímínutovém vysílání a třímínutovém příjmu).

(3) Třída B

Nejméně jeden rok praxe jako operátor třídy C nebo D a navázání nejméně 500 radioamatérských spojení (mimo převáděče a závody) a dále prokázání podrobných znalostí v těchto zkušebních oborech:

- a) Právní předpisy o zřizování, provozování a přechovávání amatérských stanic a povolovací podmínky amatérských stanic.
- b) Provozní radioamatérská pravidla.
- c) Telegrafní abeceda (tempo alespoň 80 znaků za minutu při třímínutovém vysílání a třímínutovém příjmu).

(4) Třída A

Dva roky praxe ve třídě B a navázání nejméně 3000 radioamatérských spojení (mimo převáděče a závody).

Poznámka:

Povolovací podmínky amatérských stanic a Provozní radioamatérská pravidla pro potřebu zkoušky zašle uchazeči na jeho žádost povolovací orgán.

391

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva zahraničního obchodu

ze dne 25. června 1992,

kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 14/1988 Sb.,

kterou se vyhlašuje Řád Rozhodčího soudu Československé obchodní a průmyslové komory,
ve znění vyhlášky č. 136/1990 Sb.

Federální ministerstvo zahraničního obchodu stanoví podle § 48 zákona č. 42/1980 Sb., o hospodářských stycích se zahraničím, ve znění pozdějších předpisů:

Čl. I

Vyhláška federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 14/1988 Sb., kterou sa vyhlašuje Řád Rozhodčího soudu Československé obchodní a průmyslové komory, ve znění vyhlášky č. 136/1990 Sb., (dále jen „vyhláška“) se mění a doplňuje takto:

1. Ustanovení § 43 Řádu Rozhodčího soudu Československé obchodní a průmyslové komory včetně nadpisu zní:

„§ 43

Náklady rozhodčího řízení

Náklady rozhodčího řízení včetně sazebníku odměn rozhodců upraví Pravidla o nákladech rozhodčího řízení, která vydává předsednictvo Rozhodčího soudu Československé obchodní a průmyslové komory.“.

2. Zrušuje se příloha k Řádu Rozhodčího soudu Československé obchodní a průmyslové komory nazvaná Pravidla o nákladech rozhodčího řízení.

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Ing. Bakšay v. r.

OZNÁMENÍ

Administrace SEVT, a. s., Praha oznamuje předplatitelům Sbírky zákonů, že částkou 78/1992 Sb. bylo vyčerpáno zálohované předplatné ve výši Kčs 540,-. V současné době je předplatitelům účtováno zvýšení původní zálohy o Kčs 400,-. Úplné vyúčtování ročníku 1992 bude provedeno po vydání kompletního ročníku.

Vydavatel: Federální ministerstvo vnitra - **Redakce:** Nad štolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon (02) 37 69 71 a 37 88 77, telefax (02) 37 88 77 - **Administrace:** SEVT, a. s., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 53 38 41-9, telefax (02) 53 10 14, 53 00 26, telex 123518 - Vychází podle potřeby - **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámených ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (**první záloha činí Kčs 540,-**) - **Účet pro předplatné:** Komerční banka Praha 1, účet č. 19-706-011 - Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313348 BE 55 - **Tisk:** Tiskárna federálního ministerstva vnitra - Dohlédací pošta Praha 07.

Distribuce předplatitelům: SEVT, a. s., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41-9, telefax 53 10 14, 53 00 26, telex 123518 - Požadavky na zrušení odběru a změnu počtu výtisků pro nadcházející ročník je třeba uplatnit do 15. 11. kalendářního roku, pokud žádný požadavek neuplatníte, zůstává odběr v nezměněném stavu i pro nadcházející ročník. Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte číslo vyúčtování - Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklamacie je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v obyvatelém středisku SEVT, Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41 až 9, za hotové v prodejnách SEVT: Praha 1, Tržiště 9, telefon (02) 53 38 41-9 - Praha 4, Jihlavská 405, telefon (02) 692 82 87 - Brno, Česká 14, telefon (05) 265 72 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95, v prodejních knihkupectvích: Olomouc, nám. Míru 5, Ostrava, Výškovická ul., obchodní pavilony - Ostrava, Holarova 14 - Nový Jičín, 28. října 10 - Plzeň, Admina, spol. s r. o., Škroupova 18.